

og når resultatet af disse overvejelser foreligger, vil regeringen tage stilling til, om der er behov for lovændringer på området. Jeg mener ikke, at der er behov for særlige regler i forhold til førtidspensionsområdet.

Tom Behnke (KF):

Det er korrekt, at der jo er blevet indgået et førtidspensionsforlig, som vi i Det Konservative Folkeparti også mener er ganske godt, og vi glæder os til at se, at det kommer til at fungere, men der går jo altså et stykke tid, inden det træder i kraft. Vi ved, at der i dag ligger en række sager ved myndighederne, hvor borgerne mener, de har fået en forkert behandling, en forkert afgørelse på deres ansøgning.

De borgere er henvist til, at de i sidste instans er nødt til udtage stævning mod kommunen, eventuelt gennemføre en retssag ved domstolene, og det, vi jo kan se af de tal, vi har fået forelagt fra ministeriets side, er, at det er et ikke ubetydeligt antal sager, hvor det viser sig, at borgeren rent faktisk får medhold; kommunen taber sagen.

Derfor sker der også ofte det, at kommunen, allerede inden sagen kommer for domstolene, erkender, at det ikke kan betale sig at køre en retssag på det, til trods for at man igennem måske 10-12 år har holdt borgeren hen med en forkert afgørelse. Det er jo klart utilfredsstillende, at kun de borgere, der har råd til som førtidspensionist at anlægge en sag mod kommunen, kan få deres ret i det offentlige system, som jo burde være til for borgeren og ikke omvendt. Derfor er spørgsmålet: Er det i harmoni med regeringens politik, Socialdemokratiets politik, at kun de rigeste her i samfundet kan få deres ret, når de skal have truffet nogle afgørelser i den offentlige forvaltning?

Aase D. Madsen (DF):

Jeg vil naturligvis gerne ind på det samme. Jeg vil bare tage det fra en anden vinkel.

Er grunden til de lange sagsbehandlingstider ikke, at de kommunalt ansatte lægekonsulenter i mange, mange, mange tilfælde tilsidesætter speciallægeerklæringerne, og det gør, at der kommer sådan et tovtækkeri, der kan gå over en lang, lang periode, hvor man forsøger alt muligt andet end at give førtidspension?

Jeg er bekymret for, at det er en af grundene til den lange sagsbehandlingstid, og jeg er ligeledes bekymret for, at de, som ikke har bisiddere eller får advokatstøtte i sagsbehandlingen, får en

meget ringe behandling, og det har vi også set flere gange. Jeg har stillet spørgsmål til ministeren om det den 14. marts, men jeg har desværre ikke fået svar endnu. Hvad gør vi for de svage, der ikke har bisiddere og ikke har kræfter eller råd til at betale for advokatbehandling?

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg synes, det er vigtigt lige at få et par ting med her.

Jeg har fået oplyst af Den Sociale Ankestyrelse, at der i 2000 blev modtaget stævning i 41 landsretssager og 6 højesteretssager om førtidspension. Det skal så ses i forhold til det store antal, der er tale om. Så det er jo altså ikke sådan, at det er noget, som jeg nær havde sagt er en dagligdags foreteelse, heldigvis.

Det er også derfor, vi har bygget et godt ankesystem op. Det er jo ikke retssystemet, som skal tage sig af det her. Hvis der er tvist imellem borger og systemet, ja, så er det ankesystemet, som skal gøre det.

Så synes jeg også, man skal henlede opmærksomheden på reglerne omkring fri proces. Der kan gives fri proces, hvis borgeren skønnes at have en rimelig grund til at føre processen, og hvis vedkommende ikke kan gøre det uden at lide væsentligt afsavn som følge af de omkostninger, der er forbundet med sagen.

De økonomiske betingelser for at få bevilget fri proces er sådan, at de enlige med en årsindtægt på under 210.000 kr. og gifte eller samlevede med en husstandsindkomst på under 267.000 kr. kan få fri proces.

Ud over de økonomiske betingelser skal den pågældende have en vis udsigt til at få medhold ved domstolene. Der er således allerede særlige muligheder for bl.a. førtidspensionsansøgerne for at kunne få dækket alle udgifter til advokater m.v. i forbindelse med afprøvning af sager ved domstolene.

Endelig skal jeg bemærke, at Ankestyrelsen har oplyst, at det generelle indtryk er, at domstolene er tilbageholdende med at pålægge borgerne sagsomkostninger i sager alene mod det offentlige.

Tom Behnke (KF):

Det er jo meget godt, at ministeren nu kan fortælle, hvor mange sager der ligger ved landsretten og ved Højesteret på årsbasis. Men ministeren undlader jo at omtale det antal sager, der løses, alene ved at borgeren har udtaget stævning mod kommunen, som jo også koster en hel del.